

Căci desfătarea mea (Ps. 119)

Căci desfătarea mea e să Te laud mereu,
Psalmistul așa zicea,zicea Lui Dumnezeu.
Cuvîntul Tău îl strîng,să nu păcătuiesc,
Și legea Ta eu vreau mereu să o păzesc.

Cor:

O iau înaintea zorilor,
La miezul nopții eu mă trezesc,
Din patul meu eu mă cobor
Și Domnului îi mulțumesc.

Cuvîntul Tău curat,îl țin și îl păzesc,
În el mă desfățez și mă înveselesc.
Căci ori de cîte ori Cuvîntul îl citesc,
O mie de comori în el mereu găsesc.

A Tale orînduiești și legi ce le-ai lăsat,
Pe oamenii smeriți mereu i-a învățat
Cum trebuiește un om să umble pe pămînt,
Călăuzit,condus,mereu de-al Tău Cuvînt.

Mai dulce,mai plăcut ca fagurul din roi,
Cuvîntul Tău a fost și este pentru noi.
El e lumină,sfat,candelă-n drumul meu,
Să merg neîncetat,s-ajung la Dumnezeu.

La miezul nopții,el din somn s-a deșteptat,
Și-n odăița lui genunchii și-a plecat.
Înaintea zorilor din somn el s-a trezit,
Și la altarul sfînt s-a dus și s-a grăbit.

Amin